

РЕШЕНИЕ

№ 3188

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Любомира Апостолова, като разгледа дело номер **3259** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Б. В. М., ЕГН: [ЕГН] с постоянен адрес: Гр.С., [улица], ет. 1, ап. 1, чрез АДВОКАТ Е.Ф. от САК, адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. 1, ап. 2, срещу ЗАПОВЕД ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ПАМ № 20- 4332-004649/13.07.20 г. по чл. 171, т. 1, б. „А“ от ЗДВП на отдел Пътна полиция- СДВР при МВР, издадена от А. Д. Б., полицейски инспектор в отдел „ПП“при СДВР., с която на основание чл. 171, т. 1, б. "а" от ЗДВП е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач ДО ОТПАДАНЕ НА ОСНОВАНИЕТО ЗА ТОВА.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез АДВ. Е. Ф. – редовно призван, се представлява от адв. Ф.. Адв. Ф. моли съдът да уважи жалбата по съображения и аргументи, изложени в същата и да отмени оспорената с нея заповед за налагане на ПАМ. Претендира разноси, така както са посочени в пълномощното.

Ответникът, А. Д. Б., ПОЛИЦЕЙСКИ ИНСПЕКТОР В ПП ПРИ СДВР, редовно призван, не изпраща представител. По делото са постъпили писмени бележки от юрк. В..

Заинтересована страна СДВР, редовно призвана, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор А.. ПРОКУРОРЪТ - Предоставя на съда.

От фактическа и правна страна.

Съдът намира жалбата за допустима, като подадена от надлежна страна, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, указан от административния орган в оспорения акт. Заповедта е връчена на жалбоподателя лично срещу подпис, а жалбата срещу заповедта е депозирана в установения от закона срок.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, № 20- 4332-004649/13.07.20 г. издадена от А. Д. Б. е наложена следната мярка: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство ДО ОТПАДАНЕ НА ОСНОВАНИЕТО ЗА ТОВА

В мотивите на заповедта е посочено, че издателят на заповедта като е взел предвид, че с Писмо рег. № 683/02.07.20 г. по описа на Държавна психиатрична болница „С. И. Р.“ и Експертно решение № 0745 от 29.03.17 г., издадено от Втора МБАЛ ЕАД-С., е уведомена СДВР, че жалбоподателят страда от ПАРАНОИДНА ШИЗОФРЕНИЯ (F20.0), следвало да наложи на Б. В. М., ЕГН [ЕГН] ПАМ-временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач ДО ОТПАДАНЕ НА ОСНОВАНИЕТО ЗА ТОВА на основание чл. 171, т. 1, б. "а" от ЗДвП и отнел СУМПС №[ЕИК].

Принудителната административна мярка по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден процесуален ред, различен от реда за търсене на административнонаказателна отговорност. По смисъла на чл. 171 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава по реда на Глава пета, Раздел втори от АПК.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "а" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, за когото видимо се установи, че не отговаря на медицинските или психологическите изисквания - до отпадане на основанието за това. В разглеждания случай принудителната административна мярка е наложена след извършена от полицейски служител констатация, че жалбоподателят в резултат на събрани по преписката доказателства, страда от параноидна шизофрения, непрекъснато протичане, личностова промяна в шизофрениен стил.

За прилагането на мярката е достатъчно видимото установяване на психологическата негодност от лица без специални знания, което е и в съответствие с целта на закона - да се осигури безопасността на движението на всички участници, Временният характер на мярката, при осигурена от закона възможност, годността или негодността на лицето да бъде водач на МПС да се установени от специалисти, гарантират правото му на защита, но тъй като общественият интерес следва да бъде охранен в по-голяма

степен, налагането на ПАМ предхожда тази процедура.

Разпоредбата на чл. 171, ал. 1, б"а" от ЗДвП намира приложение във всички случаи, когато има данни за поведение на водача, неотговарящо на определения стандарт, независимо от техния източник. Водачите, на които временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство по този ред, следва да преминат през психологическо изследване по реда и условията, определени в Наредба № 36 от 15.05.2006 г.

При психологическото изследване се прави оценка за състоянието на психологическите качества на изследваното лице и съответствието им с изискванията към съответната категория или професионална група. Както се посочи, с налагането на принудителна административна мярка временно се ограничава правото на управление на моторни превозни средства, с оглед да бъде установено по предвидения в закона ред дали са всички медицински или психологически изисквания за правоспособността на водача. Именно затова законодателят е предвидил срок за временното ограничение на правото на управление на МПС - до отпадане на основанието.

Към момента на прилагане на принудителната административна мярка са били налице фактическите и правни основания по чл. 171, ал. 1, б "а" от ЗДвП. Принудителните административни мерки се прилагат с цел да се преустанови или предотврати посочено от законодателя противоправно поведение. Техният характер предполага бързина и внезапност при прилагането им, поради което е достатъчно установяването на относимите факти и подвеждането им към точното правно основание. Законодателят е дал правомощия на компетентните органи при "видимо" установяване на несъответствие с медицинските или психологически изисквания да отнемат свидетелство за управление на МПС.

Предвид изложеното съдът приема, че обжалваната ЗНПАМ е постановена при правилно приложение на материалния закон, при изяснена фактическа обстановка и следва да бъде потвърдена, а жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед правилата на процеса и предвид изхода на спора на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. В. М., ЕГН: [ЕГН] с постоянен адрес: Гр.С., [улица], ет. 1, ап. 1, чрез адв. Е.Ф. от САК, адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. 1, ап.2, срещу ЗАПОВЕД ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ПАМ № 20- 4332-004649/13.07.20 г. по чл. 171, т. 1, б. „А“ от ЗДвП на отдел Пътна полиция- СДВР при МВР, издадена от А. Д. Б., полицейски инспектор в отдел „ПП“при СДВР., с която на основание чл. 171, т. 1, б. "а" от ЗДвП е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач ДО ОТПАДАНЕ НА ОСНОВАНИЕТО ЗА ТОВА.

ОСЪЖДА Б. В. М., ЕГН: [ЕГН] с постоянен адрес: Гр.С., [улица], ет. 1, ап. 1, да заплати на СДВР при МВР, сумата в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: